

ת"פ 36849/08/16 - מדינת ישראל, המאשימה נגד פלוני, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 36849-08-16 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל - המאשימה
ע"י פמ"י פלילי
נגד
פלוני - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד אורי קינן

גזר דין

גרסה מותרת לפרסום לאחר שהושמטו פרטים מזהים של הנאשם והמתלוננת

כתב האישום

הנאשם הורשע בהכרעת דין מנומקת לאחר שמיעת הוכחות לפני חברתי, כב' השופטת הבכירה עינת אבמן מולר (כתוארה אז), בביצוע עבירה של מעשה מגונה בקטינה שלא בהסכמתה החופשית, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**).

מעובדות כתב האישום עולה, כי במהלך חודש אוגוסט 2014 בשעות הערב, שמרה המתלוננת, נערה כבת 13 באותו זמן, על ילדיהם של הנאשם ואשתו (להלן - **אשת הנאשם**), המצויים בקשרי חברות עם הוריה של המתלוננת, בביתם באחד הישובים. הנאשם ואשתו חזרו לביתם בשעות הלילה המאוחרת. אשת הנאשם אמרה למתלוננת כי הנאשם מחכה ברכבו על מנת להסיעה לביתה אשר מצוי באותו מושב. המתלוננת נכנסה לרכבו של הנאשם, התיישבה במושב הקדמי לצד הנאשם והבחינה ברכב בבקבוק אלכוהול. הנאשם החל בנסיעה ופתח בשיחה עם המתלוננת, במהלכה שאל אותה שאלות בנוגע לבית ספרה ולחבריה, תוך שהוא לוגם משקה מכוס המצויה ברכב. במהלך הנסיעה החל הנאשם לפתע לחבק את המתלוננת בכתפיה, משם המשיך ונגע ברצועת חזייתה השמאלית, ליטף את חזה מעל לבגדיה, ומשם המשיך ללטף את גופה עד שהגיע לאזור מפשעתה. הנאשם המשיך וליטף את מפשעתה של המתלוננת ואת ירכיה מעל לבגדיה. מספר מטרים בסמוך לביתה של המתלוננת, עצר לפתע הנאשם את הרכב, יצא ממנו ונעמד ליד הדלת בצדה של המתלוננת. לאחר רגע קצר פתח את הדלת, ליטף את המתלוננת בראשה ונישק אותה במצחה. לפתע נשמע צלצול מכשיר הפלאפון של המתלוננת, והנאשם חזר והתייצב במושב הנהג והסיע את המתלוננת לביתה.

מהלך הדין

יצוין, כי בתחילת ההליך, הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, אלא שבהמשך נמלך בדעתו ולבקשתו, ומהטעמים שנמנו בהחלטה, החליט חברי, סגן הנשיא, כב' השופט מרדכי כדורי, לאפשר לנאשם לחזור בו מהודייתו. הנאשם כפר במיוחס לו לפני חברי כב' השופט אילן סלע, ובהמשך נשמעו הראיות בתיק, לרבות עדות המתלוננת, לפני כב' השופטת אבמן-מולר, אשר הכריעה את הדין, כאמור לעיל. תיק זה הועבר אלי, לאחר שחברתי התמנתה לבית המשפט המחוזי. לאחר מתן הכרעת הדין, ובהמשך, גם על-פי החלטתי, הופנה הנאשם לביצוע הערכת מסוכנות מינית ולשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר לעונש. בנוסף, נתבקש תסקיר נפגעת עבירה.

התסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי מדובר באדם כבן 33, נשוי ואב לארבעה ילדים קטנים, העובד ב-XXXX, במקום מגוריו, בעסק משפחתי. התסקיר מגולל את קורותיו של הנאשם וקורות משפחתו. הוא סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא. בהמשך שירת שירות קבע במשך מספר שנים במקצועות הנהיגה. מן התסקיר עולה, כי הנאשם סיים את שירות הקבע שלו בהסכמה, לאחר שהוגשה נגדו תלונה בדבר מעשה מגונה. בשל כך הורד בדרגה ואף ריצה שלוש חודשי עבודות שירות (להלן - **התיק הצבאי**). באמצע שנות העשרים לחייו נישא לאשתו והזוג נשוי מזה כתשע שנים. בעקבות התלונה הנוכחית, חוו בני הזוג משבר, ופנו לטיפול זוגי, שלדברי הנאשם, סייע להם לשפר את יחסיהם. לאחר שחרורו מצבא הקבע עבד בעבודות שונות אך שמר על יציבות בתחום התעסוקתי. הנאשם תיאר, כי בעקבות העבירה, ולמעשה, בשל מגוריו ומגורי משפחתו ב-XXX, נגרם נזק חברתי לו ולבני משפחתו וילדיו, וחברי הישוב מדירים רגליהם מביתו. מלבד התיק בזמן שירותו הצבאי, לנאשם אין עבר פלילי. אשר להתייחסות הנאשם לעבירה, הוא עדיין עומד על חפותו והוא סבור כי לא נפל דופי בהתנהגותו, והרושם של שירות המבחן הוא, שהנאשם נעדר כל רצון לבחון את התנהלותו באופן ביקורתי. התרשמות דומה קיבל המרכז להערכת מסוכנות, שקבע בעניינו מסוכנות ברמה בינונית. שירות המבחן עמד על כך שהנאשם נעדר יכולת להביע אמפתיה למתלוננת, ובשאלות לגבי הרגליו המיניים "הדף" את קצינת המבחן באופן מתגונן. מנגד, שירות המבחן הדגיש את תפקודו החיובי של הנאשם לכל אורך חייו, הן בהיבט החברתי, הן בהיבט התעסוקתי והן בהיבט המשפחתי, כגורמים מפחיתי סיכון, כשהוא זוכה למשפחה תומכת. בשל כל אלה, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית.

הערכת מסוכנות מינית

כאמור, בעניינו של הנאשם הוגשה הערכת מסוכנות מינית. במסגרת הערכת המסוכנות התבררה תמונה נרחבת יותר לגבי התיק הצבאי, לפיה באותו מקרה דובר בשתי מתלוננות שהתלוננות כלפיו ביחס לביצוע מעשים תוך כדי שלימד אותן נהיגה. מעריכת המסוכנות התייחסה לתיק חקירה אחר שנסגר מחוסר ראיות, בחשדות בעלי אופי מיני דומה לעניינו משנת 2015. מהערכת המסוכנות עולה, כי הנאשם שלל לחלוטין כל קשר לאירועים השונים, טען כי טפלו עליו האשמות שווא (כבמקרה הנוכחי), ובכל המקרים השחיר את שמן של המתלוננות נגדו. אשר לחזרתו של הנאשם מהודייתו בתיק הנוכחי תיארה מעריכת המסוכנות את דבריו של הנאשם, לפיהם לאחר ההודיה, לא יכול היה לישון בלילה, והחליט שממצה את זכויותיו "גם אם ילך לכלא". מעריכת המסוכנות עמדה על היעדר כל תובנה של הנאשם לפסול שבמעשים, ולכן גם עמדה על היעדר פניות של הנאשם לטיפול. אך לצד זאת עמדה המעריכה על הצדדים הנורמטיביים באישיותו ובתפקודו לאורך השנים. במכלול השיקולים, הוערך כי נשקפת מן הנאשם רמת מסוכנות מינית

בינונית. המעריכה הבהירה כי לא אותרה אצל הנאשם סטיה מינית, וההסבר להתנהגותו נעוץ בקווי אישיותו, כפי שעמדה עליהם בהערכת המסוכנות.

תסקיר נפגעת עבירה

כאמור, בתיק זה הוגש תסקיר נפגעת עבירה. המתלוננת, כיום נערה כבת X סיימה השנה כה X, מתעתדת לשרת בשנת שירות ולאחר מכן להתגייס לצבא. עורכת התסקיר עמדה על מאפייני הפגיעה המינית בקורבן, בתופעת החשיפה ההדרגתית או המאוחרת של האירוע הטראומתי, והדברים עלו בקנה אחד עם המתואר בהכרעת הדין בהקשר זה. אחד הקשיים העיקריים של המתלוננת בהבנת החוויה שעברה עליה, הייתה הניגוד הזועק שבין היות הנאשם חלק מחוג מכריה ומכרי הוריה הקרובים, אצלו בילתה שעות רבות והתייחסה אליו כאל דמות עליה ניתן לסמוך "בעיניים עצומות", לבין ההבנה שנעשה בה על-ידו מעשה פסול ופוגעני. עורכת התסקיר עמדה על הבלבול והמבוכה הרבה שחשה המתלוננת לאורך תקופה ארוכה, תקופה שבה השתבשה יכולת התפקוד שלה, והישיגה הלימודיים. עד היום סובלת המתלוננת מקשיים בשינה ומסיוטים. המתלוננת תיארה תחושת אובדן מוחלטת של הביטחון האישי, בסביבתה הקרובה, בבית ובשוב, שעד לאירוע וחשיפתו, היו עבורה היינו-הך. היא סבלה מעצבנות יתר והתפרצויות זעם. עורכת התסקיר עמדה על כך, כי בשל היות הנאשם חבר משפחה קרוב, יש לפגיעה אופי של גילוי עריות, מבחינת השפעתה השלילית הקשה על הקורבן. המתלוננת תיארה, כי בשל היות ישוב מגוריהם מקום קטן, דבר חשיפת האירוע קיבל פומבי, והישוב נחלק ל"מחנות" - תומכי הנאשם מחד, ותומכי מאידך, וכל התקלות עם "תומכי הנאשם" היא בחזקת תזכורת קשה וכואבת לאשר חוותה, והיא מייחלת להרחקת הנאשם מן המושב, למענה ולמען בנות המושב. עורכת התסקיר עמדה על מנגנון הפגיעה בדימוי העצמי של קורבן עבירת מין בכלל והמתלוננת בפרט. מנערה חברותית, אסרטיבית ובעלת ביטחון עצמי, היא חוותה משבר קשה בביטחונה העצמי ובתחושת ביטחונה האישי, כשהיא תוהה, כיצד היא, החזקה, נמצאה כה בלתי מוכנה לאשר אירע, חסרת יכולת לזהות את הסיכון ולהתגונן מפניו. השלכות פגיעה זו באות לידי ביטוי וצפויות להמשיך להתבטא לעתיד לבוא, בתחושת מתח תמידית, ובקושי שנקלעה אליו המתלוננת בלימודיה. זאת ועוד. עורכת התסקיר עמדה על הנזק המשני שנגרם למשפחת המתלוננת, על הצורך שלהם "להילחם" בתוך היישוב כל העת, ובעיקר על רצונה של המתלוננת ושל משפחתה, כי ההליך המשפטי יסתיים במהרה. שכן, הליך זה רובץ על כתפיהם כאבן ריחיים, ומשפיע באופן פיזי על תפקודה היומיומי של המתלוננת. המתלוננת תיארה כחוויה קשה את עדותה במשפט, אך חשה הקלה ותחושת הישג לאחריה.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל עונש מאסר בפועל, על פי מתחם שבין 8 ל-24 חודשי מאסר, לנוכח חומרת המעשים והעבר הפלילי.

מאידך, הסניגור טוען כי לא ניתן לזקוף לחובת הנאשם את כפירתו, שכן זוהי זכותו. מכאן שכפירתו הובילה לעמדת גורמי ההערכה והטיפול כפי שנמסרה לבית המשפט. הסניגור היפנה לפסיקה וטען כי המאשימה לא הוכיחה את מתחם הענישה הנטען. הוא עתר לשלוח את הנאשם לממונה על עבודות שירות על-מנת לבחון אפשרות ענישה שכזו, שהיא מסתברת בנסיבות העניין ולנוכח הפסיקה שהוגשה.

במסגרת הטיעונים לעונש שמעתי גם את דברי ב"כ המתלוננת שנכחה ביחד עם אמה של המתלוננת בדיון.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - ביצוע עבירות מין הוא לא פחות מאשר חילול גרעין עצמיותו, עצמאותו וקיומו של אדם ריבוני, שאמור ליהנות מחירות, מאוטונומיה ומשלוות נפש. כעולה מתסקיר נפגעת העבירה, לא ניתן לאמוד את היקף הפגיעה בקורבן - החל מאובדן תחושת הביטחון והיכולת לנהל בכוחות עצמך את חיך ועתידך, דרך שינויים נפשיים ופיזיולוגיים הקשורים בהפרעות אכילה, הפרעות שינה ושינויים תדירים במצב הרוח ותחושת חרדה, וכלה בקושי ממשי לנהל חיים כאחד האדם ולבצע מטלות כאחד האדם. ברע"פ 2341/18 **פלוני נ' מ"י** (מיום 27.3.2018) (**עניין פלוני**), נכתב כך:

"בית משפט זה כבר עמד על החומרה היתרה הכרוכה בעבירות מין המתבצעות בזולת בהיעדר הסכמתו, ועל הפגיעה הקשה של עבירות אלה באוטונומיה ובתחושת הביטחון האישית של נפגעייהן (ע"פ 3636/15 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 43 (19.6.2016)). עוד נקבע כי לחומרה זו השפעה ניכרת על אופן יישומו של סעיף 40ד ביחס לעבירות אלה (וראו ע"פ 1079/16 מדינת ישראל נ' נחמן, [פורסם בנבו] פסקה 27 (2016))."

בענייננו, לנוכח טיב המעשים ופער הגילאים וניצול היחסים הקרובים בין הנאשם למתלוננת, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ניכרת.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירה מתוכננת, אלא בניצול מכוער של הזדמנות וניצול פערי הגיל והסמכות (הדרך שבה רואה המתלוננת את הנאשם); הנאשם אחראי באופן בלעדי למעשים; הנזק שנגרם בפועל למתלוננת ולמשפחתה הוא עצום, ואף זה העתידי - אין לו שיעור, כעולה מתסקיר נפגעת העבירה; הנאשם נעדר יכולת של ביקורת עצמית, ולנוכח עמדתו העקבית הן בבית המשפט והן מול גורמי ההערכה, נדמה שהוא נעדר יכולת להבין את הפסול ואת הכיעור והחומרה שבמעשים.

מדיניות הענישה הנוהגת - כאמור, בית המשפט העליון מצוונו לתת ברגיל בכורה לשיקולי גמול והרתעה על-פני שיקוליו של הנאשם, כפי שצוין בעניין **פלוני**. שם בוצע מעשה מגונה ברף חומרה גבוה ממקורו, שהתרחש אף ברכב והתיק הסתיים ב-8 חודשי מאסר בפועל על בסיס מתחם שבין 6 ל-18 חודשים. ברע"פ 6300/16 **שנאן נ' מ"י** (מיום 18.8.2016) נדון עניינו של גבר ללא עבר פלילי שביצע מספר מעשים מגונים בקטינות כשהיה מלווה בטיולי בית ספר. שם אושר מתחם שבין עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר והתיק הסתיים בעבודות שירות למשך 6 חודשים; ברע"פ 5205/15 **טנוס נ' מ"י** (מיום 9.8.2015) נדון עניינו של נאשם שיוחסו לו 2 עבירות של מעשים מגונים, ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר על בסיס מתחם שבין מאסר על-תנאי ל-6 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות. יצוין כי העונש הוחמר מ-7 חודשי מאסר ל-12 חודשים. הפסיקה שהמציא הסניגור, אכן תומכת בעתירתו להטלת מאסר בעבודות שירות ובוודאי שתומכת במתחם מתון בהרבה מזה שהציגה המאשימה.

מתחם הענישה - במכלול הנסיבות, יש להעמיד את מתחם הענישה בתיק זה על 3 - 10 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר והוא מפרנס את משפחתו וילדיו יחד עם אשתו, כך ששליחתו אל מאחורי סורג ובריה תפגע בו ובמשפחתו במידה לא מבוטלת; פרשה זו פורסמה ברבים ביישוב בו מתגוררים הנאשם והמתלוננת כאחד, והנזק שנגרם לנאשם מעצם הפרסום ברור מאליו; הנאשם מתכחש למעשה, אינו נוטל אחריות, אינו מביע אמפתיה לקורבן, וסבור כי נפל קורבן להאשמת שווא - זו זכותו לחשוב כך, אך אין זו נסיבה לקולא; היעדר נטילת אחריות ואמפתיה משליכים על היעדר כל מאמץ מצדו של הנאשם לתיקון תוצאות מעשיו ופיצוי המתלוננת על הנזק שגרם לה; הנאשם הורשע בשירותו הצבאי במעשים דומים כעולה מהערכת המסוכנות, וגם שם, למרות שהודה באופן פורמלי במעשים, התכחש להם מאוחד יותר; הנאשם ניהל אורח חיים יצרני ותרם למדינה בשירות צבאי ושירות קבע.

המיקום במתחם - לנוכח המכלול, יש למקם את הנאשם באמצע המתחם עם נטיה לחלקו העליון. אני סבור, כי עקרון ההלימה, בנסיבות המקרה שלפנינו, אינו יכול לאפשר סיום ההליכים בדרך של "עבודות שירות", לאדם שאין כל היתכנות טיפולית בעניינו, כפי שעמדו על כך שירות המבחן והמרכז להערכת מסוכנות, ועל כן לא מצאתי לשלוח את הנאשם אל הממונה.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר ויום מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, ככל שהיה עצור בתיק, על-פי חישוב שב"ס שיכריע;
- ב. 10 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת מין לרבות מעשה מגונה והטרדה מינית, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו;
- ג. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 1 בסך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם בתשלום אחד עד ליום 1.5.2020. אי עמידה בתנאי התשלום תביא לפירעון מיידי שלו ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;
- ד. התחייבות בסך 20,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת מין לרבות מעשה מגונה והטרדה מינית במשך שנתיים מהיום, או חודשיים מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

לבקשת הסניגור, מעכב את ביצוע העונש עד ליום 8.9.2019 בשעה 12:00.

ערעור יוגש עד ליום 6.9.2019 לבית המשפט המחוזי בירושלים.

לא יוגש ערעור במועד, יבוטל עיכוב הביצוע. היה ויוגש ערעור כאמור, עיכוב הביצוע יעמוד בתוקף עד להכרעה בערעור.

יש לשלוח לשירות המבחן, למרכז להערכת מסוכנות וכן לגב' ענת הראל, מפקחת מחוזית נפגעי עבירה קטינים במשרד העבודה והרווחה (הפרטים מופיעים בתסקיר נפגעת העבירה).

הנאשם יתייצב למאסרו בבית סוהר "ניצן", ביום 8.9.2019 עד השעה, 10:00, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' תמוז תשע"ט, 09 יולי 2019, במעמד הצדדים.